

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Solgte Session.

40de Mode.

Onsdagen den 5te Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Med Hensyn til sammens. Capitalformue er Udvalget enig med Udkastet deri, at denne, som er tilveiebragt udelukkende fra Landdistricterne, ogsaa maa blive deres særlige Formue; men Udkastet gaaer en forunderlig Omvei, idet det siger, at det, hvad Udbyttet af Amtsfattigkassen tidligere tilhørende Capitaler og Activer angaaer, bliver at iagttage, at disse alene beregnes Amtets Landdistricter til gode. Det vilde være correct, dersom der stod Amtsrepartitionsfonden, thi Amtsfattigkassen faaer sit Bidrag fra Landdistricterne gennem Amtsrepartitionsfonden, og Amtsrepartitionsfonden tilveiebringer dette ved Rigning, forsaavidt dens Indtægter ikke slaae til. Det er det, som man her har foreslaaet indtrykt i en correctere Form. Man har foreslaaet en lille Forandring med Hensyn til de Indtægter, der ere tillagte den gamle Amtsfattigkasse. Hovedsagen har man imidlertid beholdt, men man har meent, at der ikke var Grund til, hvor enkelte Bøder ere tillagte Sognets Fattigvæsen, at røre derved. Jeg skal villig iforveien indrømme den høitærede Minister, at det Andet vilde være det formelt Correcteste, men man vilde derved gribe ubehageligt ind i smaa Forhold, og i finantiel Henseende har Sagen ingen Betydning. Derimod er det aldeles nødvendigt at lade de Bøder tilflyde Fattigkassen, der paalægges af Domstolene eller overordnede ad-

ministrative eller communale Autoriteter paa Grund af Forseelser. Naar Sogneforstanderskaberne skulde lade disse Bøder indflyde i Sognets Kasse, vilde de let kunne gjøre det Helse illusorisk. § 9, der nu bliver § 11, omhandler, at alle de smaa Udgifter, der hvile paa en Deel af Amtet, nemlig paa Landdistricter, skulle tilhøre udredes af Amtsrepartitionsfonden. Der kan i første Dieblid indtræde Ullighed i saa Henseende, men det maa dog antages, at det vil balancere; har et District opnaaet et Gode, som et andet endnu ikke har opnaaet, saa vil det dog i Aarens Løb udjævne sig. Det samme gjælder om den aarlige Udskrivning af Jurisdictionsubgifterne. Men naar der tages et Forbehold i det første Afsnit med Hensyn til Districtsfonden, saa vil det blive en ligefrem Anvendelse af de Bestemmelser, der findes. Naar Udvalget har foreslaaet en lille Tilføining, saa er det, fordi der i Frederiksberg Amt er enkelte Poster, som ikke høre til Jurisdictionsubgifterne, og det er da forbeholdt, at naar de i dette Amt bestaaende Districtsfond ophæves, vil Overgangen være at ordne saaledes, at Amtsrådet skal gjøre Indstilling, men at den endelige Bestemmelse ligger hos Kongen. Altsaa i saa Henseende kan man finde sig fuldkommen beroliget. Derimod har Udvalget, idet det aldeles tiltræder Udkastets Tanke, gjort to Forbehold, nemlig at der kan vedblive at være en særlig Repartition for et begrænset Aaremaal i ganske enkelte Tilfælde, hvor den hidtil har fundet Sted, paa enkelte Dele af Amtets Landdistricter. Jeg vilde f. Ex. sætte, at der er tilveiebragt i et Amt tre Sygehuse for tre Jurisdictioners Bedkommende ved særlig Ud-